

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 153143 24 Kž
Brčko, 21.01.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Šejle Drpljanin, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Biljane Vasiljević, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog M.V. iz B., zbog kaznenog djela Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 19/20-prečišćeni tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbi njegovog branitelja Mirka Simić, odvjetnika iz Brčkog, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 153143 23 K od 08.07.2024. godine, na javnoj sjednici kaznenog vijeća održanoj dana 21.01.2025. godine, u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Pave Radoš i branitelja Mirka Simić, a u odsutnosti uredno obaviještenog optuženog M.V., donio je slijedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branitelja optuženog M.V. iz B. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 153143 23 K od 08.07.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 153143 23 K od 08.07.2024. godine, optuženi M.V. iz B., oglašen je krivim da je radnjama pobliže opisanim u izreci te presude počinio kazneno djelo Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1., za koje kazneno djelo je temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 7., 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te članka 285. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana. Istom presudom, optuženi je temeljem članka 188. stavak 1., u svezi sa člankom 185. stavak 2. točka a) i g) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, obvezan da plati troškove kaznenog postupka u iznosu od 546,00 KM i paušal za rad suda u iznosu od 150,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio branitelj Mirko Simić, odvjetnik iz Brčkog (u daljem tekstu branitelj), kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, zbog povrede Kaznenog

zakona, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni i troškovima kaznenog postupka, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu, pobijanu presudu preinači i optuženog M.V. oslobodi od odgovornosti ili opreza radi da pobijanu presudu u cjelosti ukine i sam otvori raspravu i donese odluku u ovom predmetu.

Tužitelj je podneskom, broj T 18 o KT 0016085 22 od 25.10.2024. godine, dao odgovor na žalbu branitelja optuženog u kojem navodi da su svi žalbeni prigovori neosnovani, pa predlaže da sud odbije kao neosnovanu žalbu branitelja, te da prvostupanjsku presudu potvrdi u cjelosti.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 21.01.2025. godine, branitelj je u svemu ostao kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljene žalbe, a tužitelj kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u smislu članka 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Žalba branitelja optuženog je neosnovana.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka branitelj optuženog u obrazloženju žalbe ističe da je prvostupanjski sud donoseći pobijanu presudu počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz točke j) navedene zakonske odredbe, kao i bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koje se prema navodima žalbe ogledaju u tomu da u obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud nije dao jasne i nedvosmislene razloge o odlučnim činjenicama vezanim za kazneno djelo koje se optuženom stavlja na teret, a niti je dao dovoljno jasne razloge zašto je donio osuđujuću presudu i koji su to dokazi koji nedvosmisleno ukazuju da je optuženi počinio kazneno djelo.

Suprotno naprijed iznesenim tvrdnjama branitelja prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijane presude, u relevantnom dijelu interpretirao sadržaj svih provedenih dokaza, dajući njihovu cjelovitu ocjenu, koja je u svemu u skladu sa člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, da bi na stranici 8. i 9. dao detaljne razloge u povodu svih odlučnih činjenica na temelju kojih je zaključio da je optuženi M.V. počinio kazneno djelo Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na štetu oštećene Z.M., na način i pod okolnostima kako su one opisane u izreci prvostupanjske presude. Takve razloge prvostupanjskog suda, kao uvjerljive, u cjelosti podržava i ovaj sud, tako da prvostupanjska presuda u tom dijelu nije donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

S tim u vezi, nije upitno da je prvostupanjski sud iz činjeničnog supstrata izreke prvostupanjske presude izostavio riječi „oko 12,00 časova“, riječi „a iskoristivši i njenu nemoć u stanju njene alkoholisanosti, te imajući u vidu njenu starosnu dob“ i riječi „te

oguljotine kože oba koljena“, jer navedene tvrdnje iz činjeničnog supstrata dispozitiva potvrđene optužnice, temeljem dokaza provedenih tijekom prvostupanjskog postupka, nije mogao na pouzdan način utvrditi. Međutim, suprotno tvrdnjama branitelja optuženog prvostupanjski sud je ovlašten korigirati izreku prvostupanjske presude, koje uključuje i izostavljanje onih dijelova činjeničnog opisa radnje počinjenja, koje nije bilo moguće pouzdano utvrditi na temelju provedenih dokaza, ali pod uvjetom da se ne radi o činjenicama i okolnostima koje predstavljaju bitno obilježje kaznenog djela koje se optuženom stavlja na teret, odnosno, da se ne radi o takvoj korekciji zbog koje bi kaznenopravne radnje poprimile obilježja nekog drugog kaznenog djela ili bi učinjenom korekcijom optuženi bio doveden u nepovoljniji položaj.

U konkretnom slučaju izostavljanjem vremena (oko 2,00 sati) kada je optuženi počinio kazneno djelo za koje je oglašen krivim, činjenice nemoći oštećene zbog alkoholiziranosti, kao i dvije lake tjelesne povrede (oguljotine oba koljena), nije doveden u pitanje identitet optužbe i presude, a niti je prekoračena optužba. Ovo zbog toga što, kada je u pitanju vrijeme počinjenja kaznenog djela, nije uvijek nužno utvrditi i točno vrijeme (dan i sat) počinjenja, kod toga da je pouzdano utvrđeno da se predmetni događaj desio 26.03.2022. godine u poslijepodnevним satima, što se nedvojbeno može zaključiti iz iskaza svjedoka M.Š., koja je svjedočeći na glavnoj raspravi od 29.11.2023. godine, potvrdila da su optuženi i oštećena zajedno napustili ugostiteljski objekat u njenom vlasništvu, tog 26.03.2022. godine oko 15,00 sati. S tim u svezi, ovaj sud smatra da je izostavljanjem teksta „oko 12,00 sati“, vrijeme počinjenja kaznenopravnih radnji za koje je optuženi oglašen krivim u dovoljnoj mjeri određivo da se time ne dovodi u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u onom dijelu, koje se odnosi na vrijeme boravka oštećene u stanu koji koristi optuženi, kao i vrijeme nastanka tjelesnih povreda koje je nakon zbrinjavanja oštećene utvrdio dežurni liječnik Javne zdravstvene ustanove „Zdravstveni centar Brčko“, dana 26.03.2022. godine u 18,58 sati.

Jednako tako, izostavljanjem dijela činjeničnog opisa koji se odnosi na stanje alkoholiziranosti oštećene i dvije lake tjelesne povrede na oba koljena oštećene, nije dovedena u pitanje krivica optuženog, a niti je time prvostupanjski sud „priznao“, da nije dokazano da je optuženi počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, kako se to navodi u žalbi branitelja optuženog, nego naprotiv predstavlja izostavljanje dijelova činjeničnog supstrata kojeg na temelju provedenih dokaza nije bilo moguće pouzdano utvrditi. Ovakva korekcija činjeničnog supstrata izreke prvostupanjske presude je u potpunosti u skladu sa zakonom i ovlastima suda, pogotovu zbog činjenice da se ne radi o činjenicama i okolnostima koje predstavljaju bitno obilježje kaznenog djela koje se optuženom stavlja na teret, tako da i nakon izostavljanja naprijed navedenih dijelova činjeničnog opisa, radnje opisane u izreci pobijane presude i dalje imaju sva zakonom propisana obilježja kaznenog djela Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Stoga, po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud izostavljanjem dijelova činjeničnog supstrata nije doveo u pitanje identitet optužbe i presude, odnosno, prekoračio optužbu, tako da prvostupanjska presuda u tom dijelu nije donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka j) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a niti je time preuzeo ovlasti tužitelja, u smislu članka 16. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa kako korigirani činjenični supstrat i dalje sadrži sva zakonska obilježja kaznenog djela Laka tjelesna povreda iz članka 170. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oglašavanjem optuženog krivim za navedeno kazneno djelo sud nije povrijedio Kazneni

zakon na štetu optuženog, u smislu članka 298. stavak 1. točka a) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Nadalje se neosnovano u okviru istog žalbenog osnova žalbom branitelja pokušava dovesti u pitanje valjanost nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr. Dauta Hadžić, tvrdnjama da se radi o specijalisti ortopedu, a da je zbog težine povreda i mehanizma njihovog nastanka vještačenje moralo biti provedeno po vještaku sudske medicine, ističući kako se navedeni vještak nije mogao izjasniti o starosti povreda koje je oštećena zadobila, kao niti o mehanizmu njihovog nastanka. Međutim, suprotno tvrdnjama branitelja iz materijalnih dokaza koji se nalaze u spisu nedvojbeno se može zaključiti da je vještačenje tjelesnih povreda oštećene od 09.05.2022. godine provedeno na temelju naredbe tužitelja od 05.05.2022. godine, kao i da je dr. Daut Hadžić stalni sudski vještak medicinske struke. Osim toga, navedeni vještak je na glavnoj raspravi od 21.02.2024. godine obrazložio svoj pisani nalaz, uključujući i mehanizam nastanka povreda koje je pretrpila oštećena Z.M., tvrdeći da je okvirno vrijeme njihovog nastanka unutar 24 sata. Točno je da se vještak nije mogao preciznije izjasniti o starosti povreda oštećene, međutim, iz nalaza i mišljenja liječnika JZU „Zdravstveni centar Brčko“, sačinjenog prigodom medicinske intervencije od 26.03.2022. godine u 18,58 sati, kao i fotodokumentacije koju je istoga dana sačinila Policijska Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, neposredno nakon medicinske intervencije, nedvojbeno se može zaključiti da se radi o svježim tjelesnim povredama čiji nastanak se vremenski može povezati sa kaznenopravnim radnjama koje se optuženom stavljaju na teret. Polazeći od činjenice da se u konkretnom slučaju radilo o lakim tjelesnim povredama koje za posljedicu nisu imale bitnije narušavanje tjelesnog integriteta oštećene, za vjerodostojnost pomenutog vještačenja nema značaja specijalnost vještaka medicinske struke, zbog čega i nije nužno da u svakom slučaju vještačenje težine tjelesnih povreda bude provedeno po vještaku sudske medicine. Stoga, po ocjeni ovog suda predmetno vještačenje nije provedeno suprotno člancima 96. i 99. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da prihvatanjem takvog nalaza i mišljenja prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 99. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U istom kontekstu se dalje neosnovano u žalbi branitelja dovodi u pitanje autentičnost fotografija (D-4) koje su u formi Izvještaja, broj 14.02.6-04.4-24736/22 od 29.03.2022. godine, sačinili djelatnici Policijske Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na kojim se vidi okrvavljeno lice oštećene Z.M., koje su pohranjene u mobilnom aparatu svjedokinje J.(Đ.)V., tvrdnjama kako nije na pouzdan način utvrđeno od kuda potječu navedene fotografije, tko ih je sačinio i kada, te da ih je zbog postojećih tehničkih mogućnosti bilo moguće montirati, zbog čega je po mišljenju branitelja bilo nužno provesti vještačenje sadržaja predmetnog telefonskog uređaja.

Suprotno navedenim žalbenim tvrdnjama branitelja, ovaj sud smatra da se radi o autentičnim fotografijama povreda na licu oštećene Z.M., što je ona i sama potvrdila tijekom svoj svjedočenja na glavnoj raspravi od 22.05.2024. godine, kao i svjedokinja J.(Đ.)V., koja je tijekom svjedočenja na glavnoj raspravi od 21.03.2024. godine, potvrdila da je navedene fotografije oštećene Z.M. dobila od svog prijatelja S.R. kojem je te fotografije u večernjim satima 26.03.2022. godine poslao njen brat optuženi M.V., a koje joj je S.R. poslao na njeno traženje nakon dva ili tri dana. S tim u svezi, po ocjeni ovoga suda, nije bilo nužno vještačiti mobilni telefon svjedokinje J.(Đ.)V. kako bi se utvrdila autentičnost predmetnih fotografija, kao i tko je navedene fotografije sačinio.

Ovo zbog toga što se na temelju uvida u te fotografije, odnosno, u fotografije mobilnog telefona J.(Đ.)V., nedvojbeno može zaključiti da je upravo optuženi kreator i pošiljatelj tih fotografija, jer je očito s ciljem da ih sačuva i podijeli sa svojim kontaktima načinio „screenshot“ zaslona svog mobilnog telefona na kojem su se nalazile sporne fotografije oštećene i kao takve ih poslao S.R., a S.R. svojoj prijateljici J.(Đ.)V., tako da je na zaslonu mobilnog aparata J.(Đ.)V. kao kreator navedenih fotografija označen „M.“, pod kojim imenom je memoriran telefonski broj njenog brata M.V. U takvim okolnostima nije nužno vještačenje navedenih fotografija kako bi se utvrdila njihova autentičnost, odnosno, da nisu rezultat bilo kakve manipulacije.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja branitelj u žalbi ističe da je prvostupanjski sud odlučne činjenice u ovom kaznenom predmetu zasnovao na svjedočenju oštećene Z.M., svjedoka J.H. i J.(Đ.)V., te materijalnim dokazima koji potkrepljuju njihova svjedočenja, dok na drugoj strani nije u cjelosti prihvatio iskaz, po mišljenju branitelja, jedinog objektivnog svjedoka D.K., zbog čega je, prema navodima žalbe, činjenično stanje ostalo pogrešno utvrđeno. U okviru ovog žalbenog osnova branitelj nadalje detaljno analizira iskaze svih saslušanih svjedoka, uključujući i materijalne dokaze provedene tijekom prvostupanjskog postupka, zaključujući kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je optuženi počinio kazneno djelo za koje ga je oglasio krivim, zasnivajući takvo svoje stajalište na iskazu svjedoka D.K. koji je potvrdio da je oštećenu Z.M. na traženje optuženog M.V., dana 26.03.2022. godine, nešto iza 12,00 sati, dovezao do ugostiteljskog objekta „S.“ u ... naselju, koju je nakon nepunih sat ili dva vremena ponovno na zahtjev optuženog vratio u naselje ... u B., te da tom prigodom nije uočio nikakve povrede na oštećenoj, ali da je primjetio da je bila vidno pod utjecajem alkohola ili opijata. Stoga branitelj smatra da se iz provedenih dokaza nije moglo na pouzdan način zaključiti da je optuženi počinio kazneno djelo za koje je oglašen krivim, kao niti da li je oštećena uopće bila sa optuženim u stanu koji koristi, te da postoji vremenski „vakum“ od oko dva sata, u kojem se ne zna gdje je bila oštećena, do intervencije hitne medicinske službe, kojoj je u 18,32 sati prijavljeno da povrijeđena ženska osoba leži na trotoaru, na temelju čega branitelj optuženog zaključuje da je sasvim izvjesno da je oštećena predmetne povrede mogla zadobiti na nekom drugom mjestu i od nekog drugog počinitelja.

Suprotno naprijed iznesenim tvrdnjama branitelja optuženog, temeljem analize obrazloženja prvostupanjske presude u tom dijelu, ovaj sud nije mogao doći do zaključka da se pobijana presuda temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, jer je prvostupanjski sud na 9. i 10. stranici obrazloženja, naveo koje odlučne činjenice je na temelju kojih dokaza utvrdio, a koje pak nije utvrdio i iz kojih razloga je iz izreke prvostupanjske presude izostavio pojedine dijelove činjeničnog supstrata, koje nije bilo moguće utvrditi sa potrebnim stupnjem pouzdanosti na temelju dokaza provedenih tijekom prvostupanjskog postupka. S tim u svezi, pravilno je postupio prvostupanjski sud kada je kao relevantne prihvatio iskaze oštećene Z.M., te svjedoka M.Š., J.(Đ.)V. i J.H. Za razliku od branitelja optuženog, ovaj sud smatra da su iskazi navedenih svjedoka, uključujući i njihove iskaze koje su dali tijekom istrage, vjerodostojni jer ih u cjelosti podržavaju materijalni dokazi provedeni tijekom prvostupanjskog postupka, za razliku od iskaza svjedoka D.K. koji je relevantan samo u dijelu gdje navodi da je na zahtjev optuženog M.V., kao taksista, dovezao oštećenu Z.M. iz naselja ... do ugostiteljskog objekta „S.“, koji se nalazi u ... naselju u B. U preostalom dijelu iskaz navedenog svjedoka je u potpunosti irelevantan, a s tim u svezi i upitne vjerodostojnosti, s obzirom na to da se svjedok D.K. nije mogao sjetiti niti jednog

relevantnog detalja vezanog za predmetni događaj, osim činjenice da je oštećenu nakon nepunih sat ili dva vremena, također na zahtjev optuženog, vratio u naselje ... i da tom prigodom na njoj nije uočio nikakve povrede, što je u potpunoj suprotnosti sa iskazima svjedoka J.H., J.(Đ.)V., te oštećene Z.M., kao i materijalnim dokazima, u prvom redu medicinskom dokumentacijom sačinjenom u JZU „Zdravstveni centar Brčko“, od 26.03.2022. godine, u 18,58 sati, koji nesumnjivo ukazuju da je oštećena predmetne povrede zadobila upravo za vrijeme boravka u stanu sa optuženim, koji se nalazi u B. u Ul. ..., u koji je, prema kazivanju svjedoka M.Š., vlasnice ugostiteljskog objekta „S.“, oštećena otišla zajedno sa optuženim negdje iza 15,00 sati. Imajući u vidu da je, prema svjedočenju J.H., hitna medicinska služba JZU „Zdravstveni centar Brčko“, dana 26.03.2022. godine oko 18,32 sati, po prijavi građana, zatekla oštećenu pretučenu i u stanju bunila u Ul. ..., sasvim je izvjesno da joj je upravo optuženi nanio povrede opisane u činjeničnom supstratu izreke prvostupanjske presude. Na takav zaključak nesumnjivo upućuju i fotografije „skinute“ sa mobilnog telefona svjedoke J.(Đ.)V. na kojim se vide upravo one povrede na licu oštećene koje su evidentirane u nalazu i mišljenju ljekara JZU „Zdravstveni centar Brčko“ od 26.03.2022. godine, u 18,58 sati, kao i da te fotografije potječu sa mobilnog telefona optuženog M.V. Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovoga suda, prvostupanjska presuda se ne temelji na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano ističe u žalbi branitelja optuženog.

Kada je u pitanju dosuđena kazna zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana, neosnovano se žalbom branitelja dovodi u pitanje visina tako dosuđene kazne, jer je prvostupanjski sud prigodom izbora vrste i visine kaznene sankcije koju će izreći optuženom uzeo u obzir sve okolnosti na koje ga obvezuju odredbe članka 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, uključujući sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na koje se ukazuje u žalbi branitelja optuženog, pa imajući u vidu da je za kazneno djelo za koje je optuženi oglašen krivim člankom 170. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, propisana novčana kazna ili kazna zatvora do 1 (jedne) godine, pravilno je prvostupanjski sud postupio kada je optuženom odmjerio kaznu u visini zakonskog minimuma od 30 (trideset) dana zatvora, jer i po ocjeni ovog suda tako dosuđena kazna je u potpunosti adekvatna težini kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim, stupnju njegove krivice, kao i okolnostima počinjenja kaznenog djela i ponašanju optuženog nakon njegovog počinjenja. Stoga ovaj sud smatra da će se upravo tako dosuđenom kaznom u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U pogledu odluke suda da optuženog obveže na plaćanje troškova kaznenog postupka u iznosu od 546,00 KM i paušala u iznosu od 150,00 KM, branitelj u žalbi ne konkretizira u kom pravcu žalbom pobija prvostupanjsku presudu u tom dijelu, pa je žalbu branitelja u tom dijelu valjalo odbiti kao neosnovanu, s obzirom na to da je odluka prvostupanjskog suda da optuženog obveže na plaćanje troškova kaznenog postupka u cijelosti zasnovana na pravilnoj primjeni članka 188. stavak 1., u svezi sa člankom 185. stavak 2. točka a) i g) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kako je iz svega naprijed izloženog razvidno da je žalba branitelja optuženog u cijelosti neosnovana, ovaj sud je temeljem članka 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Biljana Vasiljević

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić